

[Clausager.]

i begge Ender af dette Hus, baade i Overhus og Underhus, eller hvad man nu vil sige, den har alt til Faget henhørende, den skal bare bruge sine Kræfter, det er det eneste, der mangler.

Jeg vil derfor i denne Forbindelse gerne spørge den højtærede Finansminister, om han ikke, til Trods for at Skattekommissionen sidder, kunde tænke sig at rette de værste Skavanker. Jeg synes, at der i min Erindring staar noget om, at vi har gjort det paa enkelte Omraader for kort Tid siden, og det var vel ikke umuligt, at man kunde gøre det ogsaa her, saa de smaa Indkomster ikke længere skulde bære de forholdsviis store Skatter, men de store Indkomster kom til at bære noget mere i Forhold hertil.

Skatteuligheden er den samme inden for de forskellige Erhverv og inden for de forskellige Landdistrikter, Provinsbyerne og København. Der siges ogsaa i den omtalte Tale i Rigsdagstidende, at vor Skattefordeling er daarlig og uretfærdig, og de vigtigste Forbrugsvarer er stærkt beskattet — det talte vi om for lidt siden —, og Kommuneskatterne er forfærdende ulige fordelt. Han mener, at Kommuneudgifterne i højere Grad maa overføres til Staten, saa vi kunde opnaa den Fordel at blive fri for den mellemkommunale Pulje; det vilde være at fjerne en skadelig Betændelse. Jeg kan godt skrive under paa det, det er der ikke det mindste i Vejen for. (*Finansministeren* [V. Buhl]: Den skal nok blive fjernet!). Efter de Tal, vi har faaet opgivet for et Par Aar siden for Skatteprocenten i Landdistrikterne, i Provinsbyerne og i København, er der faktisk ikke blevet rettet ret meget ved den saakaldte Udligningslov, hvorved vi fik Puljen forøget.

Skatteprocenten var 8, 9 og 12 og blev til 8½, 9 og 11½, tror jeg. Det var med andre Ord forfærdelig lidt, vi fik ud af det. Der skulde lægges mange flere Udgifter over paa Staten, saa vilde Skatterne blive jævner fordelt, og saa kunde Kommunalraadene nedsætte den hjemlige Udskrivning, og der kunde indtræde en Udjævning af Skattebyrden, som var rimelig.

Hvordan kan det være, at Regeringen slet ingen Hast har haft med at rette paa den forfærdende Ulighed for at tale radikalt igen? Hvordan kan det være, at nu paa tredie Aar, efter at Regeringen har faaet den fulde Magt i begge Tingene, ligger dette store Spørgsmaal i en Kommissions Tusmørke, og vi faar at vide, at der skal det ligge et Stykke Tid endnu?

Det hed sig altid før: Skaf os bare Fler-tallet, saa skal I se, hvordan vi skal ordne det, men saa længe vi har dette Landsting, der kan bremse enhver fornuftig Foranstaltning, kan vi ikke! Nu har de haft det Fler-tal i snart 3 Aar, men de bruger det ikke, nu har Piben faaet en anden Lyd, nu hedder det: Giv Tid, vi skal have det ordentligt undersøgt. Det skal indrømmes, men man kunde rette de værste Fejl, som er saa himmelraabende uretfærdige og iøjnefaldende. De ligger i Kommissionens Tusmørke, siger jeg, og der skal de vel ligge til efter Valget. Det er vel nok temmelig givet.

Nu har jeg læst i Bladene, at den højtærede Indenrigsminister har sagt, at vel kan man ikke ved Mørklægning skjule en By, men man kan beskytte dens mest saarbare Punkter. Det er vel ikke saadan noget, man har bag Øret, ved at putte det i en Kommission: Vel kan det ikke skjules, men man kan beskytte de mest saarbare Punkter. Det er maaske Grunden til, at man vil trække det ud over Valget, og ikke vil have snakket for meget om det. Men hvad vil saa Følgen af det blive? Følgen bliver, at Vælgerne skal købe Katten i Sækken. De ved ikke, hvad Regeringen vil gøre i Fremtiden. De skal tro paa dens gode Vilje, den som den endnu ikke har omsat til Handling.

En Gang imellem faar man en bitte Smule af Katten at se, men det er ikke ret tit. Vi hørte for nogen Tid siden, det var før Jul, at Finansministeren paa Spørgsmaalet, om han var mere stemt for indirekte Skatter end for direkte Skatter, svarede: baade—og i Stedet for enten—eller. Ja, det siger Folk, som har en god Appetit. Der fik vi lidt at vide om, hvad vi kan vente os, saa jeg tror ikke, at det forfærdelige Slagord, vi har hørt fra det ene Regeringsparti, længe før man har hørt det fra det store Regeringspartis Side, at man vil af med alle indirekte Skatter, betyder saa meget. Det vil nok ikke finde Sted, vi faar nok se, at det bliver til: baade—og.

Endelig har vi set lidt af Katten en anden Gang. Det var ved den socialdemokratiske Kongres. Da sagde den højtærede Statsminister, at man maatte ikke tro, at de rige kunde betale hele Skatten, de var saa faa, saa det battede for lidt, der skulde flere med. Heller ikke dette stemmer med gamle Tidens Slagord. — Men i det hele taget, vi ved ikke, hvad der skal ske, det ligger i Tusmørke. Man skal altsaa til Valget gaa ud paa det uvisse.

Jeg sagde før, at Regeringen arbejder efter et galt System. Dette System er vi imod,